

03/06/2020

«Ο κορωνοϊός στα μάτια του πιστού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως

Μια πολύ ενδιαφέρουσα ομιλία για τον νέο κορωνοϊό και τα βαθύτερα αίτια δημιουργίας του έκανε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ελευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος, που εξέφρασε την πεποίθηση πως ο Θεός επέτρεψε αυτή την δοκιμασία, επειδή δεν είδε καλά πράγματα επάνω στη γη...

Διαβάστε το κείμενο της ομιλίας:

«Σοβαρό ζήτημα, πολύ σοβαρό και δυσεπίλυτο, απασχολεί έντονα τον τελευταίο καιρό όλην τήν ανθρωπότητα. Ζήτημα σχετικό μέ τήν υγεία. Ένας άγνωστος μέχρι πριν λίγο και μάλιστα, σύμφωνα μέ τούς ειδικούς, πολύ επικίνδυνος, φονικός ιός άρχισε ξαφνικά νά επιτίθεται λάβρος κατά τοῦ ανθρώπου. Λέγεται ότι προέκυψε από τό πουθενά. Ο ιός αυτός, ό γνωστός μέ τό όνομα κορωνοϊός, προσβάλλοντας τον άνθρωπο προκαλεί άρχικά συμπτώματα, όπως είναι τά συμπτώματα τής εποχικής γρίπης και εφόσον άκόμη δέν έχει ανακαλυφθεϊ τό κατάλληλο για τήν καταπολέμησή του έμβόλιο μπορεί νά οδηγήσει και σέ πιο όδυνηρά, μάλλον θανάσιμα, άποτελέσματα.

Η εμφάνισή του πριν λίγο καιρό έχει κατατρομοκρατήσει τούς πάντες. Σέ όλες τίς χώρες τοῦ κόσμου, άνεπτυγμένες πολιτιστικά, οίκονομικά και μή. Δραματική άνασφάλεια και θανάσιμος φόβος κατέλαβε μικρούς και μεγάλους. Η αύξητική μάλιστα και τρομακτική άνοδος τῶν θανάτων άσθενῶν μέ τον άγνωστο αυτόν και άπειλητικότατο ιό, ιδίως στην γειτονική Ιταλία, έσπειρε τον πανικό και τήν άγωνία σέ πολλούς.

Ένας ιός, ένα μικρόβιο, άδιόρατο μέ γυμνό όφθαλμό, ξεσήκωσε παγκόσμιο πόλεμο, όπως ακούσαμε από έπίσημα χείλη. Αὐτός ό άόρατος, μικροσκοπικός έχθρός, χωρίς τακτικούς σχεδιασμούς, χωρίς όργανωμένα έπιτελεϊα και έμπειροπόλεμους στρατηγούς, χωρίς πολυπληθή στρατεύματα, χωρίς όπλα, συμβατικά ή πυρηνικά, χωρίς νά δώσει μάχες αίματηρές, κλείδωσε ανάίμακτα τήν ανθρωπότητα φοβισμένη μέσα στά σπίτια. Ποῦ είναι οί πολυσύχναστοι δρόμοι και οί θορυβώδεις πλατεϊες, ποῦ τά άμέτρητα κέντρα διασκεδάσεων, ποῦ τά κατάμεστα γήπεδα, ποῦ οί άπειροπληθεϊς συναυλίες και τά πολύχρωμα φεστιβάλ τῶν τραγουδιῶν, ποῦ οί κατάφωτοι ναοί μέ τούς λαμπροστόλιστους λειτουργούς του Υψίστου, ποῦ οί μεγαλοπρεπεϊς έορτές και πανηγύρεις, ποῦ οί έπηρμένοι έπιστήμονες και τεχνοκράτες... Έπελθών ό φοβερός κορωνοϊός ταῦτα πάντα έξηφάνισται...

Μπροστά στη θλιβερή αυτή κατάσταση ως χριστιανοί δέν μπορούμε νά αποφύγουμε τόν πειρασμό νά αναζητήσουμε τά βαθύτερα αίτια αὐτῆς τῆς παγκόσμιας σκληρῆς δοκιμασίας. Πιστεύοντας στό Θεό, ως τοῦ κυρίαρχου τῆς ἱστορίας καί ἔχοντας δίπλα μας ἀσφαλῆ ὁδηγό γιά νά ἀντιμετωπίσουμε προβλήματα μικρά καί μεγάλα στή ζωή μας τό Νόμο Του («ὁ νόμος σου φῶς ταῖς τρίβοις μου...» «Ψαλμός 118,105) ἄθελά μας τόν παρόντα φόβο καί τήν ἀγωνία μας προσπαθοῦμε νά τά φωτίσουμε μέ τό φῶς τῆς πίστεώς μας. **Ἐάν, συλλογιζόμαστε, ἕνα μικρό σπουργίτι δέν πέφτει νεκρό κάτω στή γῆ χωρίς τό Θέλημα τοῦ Θεοῦ (Ματθ.10,29) δέν εἶναι δυνατόν τέτοια φοβερή πανδημία, πού συγκλονίζει τόν κόσμο, νά συνέβη ἐρήμην τῆς Ὑψίστης Ἀρχῆς καί Κυβερνήτου τοῦ παντός. Εἶναι τυχαῖο τό γεγονός; Ἐμεῖς γνωρίζουμε ἀπό τήν διδασκαλία τῶν ἁγίων καί θεοφώτιστων Πατέρων μας, ὅτι οἱ δυστυχίες στή ζωή μας ἔχουν διπλή τήν αἰτία: ἡ τίς ἁμαρτίες μας ἢ καί τήν ἀρετή μας. Ἡ τήν μείωση τοῦ χρέους ἢ καί τήν αὔξηση τοῦ κέρδους.**

Καί ὅλα αὐτά φυσικά διακινουῦνται στή σκέψη καί τούς λογισμούς τοῦ εὐσεβοῦς, τοῦ πιστοῦ ἀνθρώπου. Γιά τόν ἄλλο, πού παραδέρνει «παντι ἀνέμω» τῆς κοσμικῆς, ἀναρχῆς σκέψεως, τά πράγματα εἶναι ἀκόμη πιό σκοτεινά, πιό ἀδιάλυτα. Ἀλλά «τί γάρ μοι καί τούς ἔξω κρίνεις;» (Α΄Κόρ.5,12). Ὅταν, λοιπόν, καί οἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μας εἶναι ἀριθμημένες (Ματθ. 10,30) δέν μπορεῖ καί ἡ παρούσα σκληρή κοινή δοκιμασία νά μήν ἔχει κάποια αἰτία. Θά εἶναι παράλογο ἀπλά νά κοιτάζουμε ἄφωνοι εὐμεγέθεις φωτογραφίες σέ ξένα ἔντυπα μέ ἔρημες στήν κυριολεξία ἄλλοτε εὐρύχωρες, φωτεινές πλατεῖες καί δρόμους πολυσύχναστους του Παρισιοῦ μέ τήν σημείωση ἀπό κάτω *Paris est desert* χωρίς κάποια ἐξήγηση...

Ἀσφαλῶς, συμπεραίνουμε μέ δέος, ὁ οὐρανός δέν εἶδε καλά πράγματα κάτω στή γῆ. Μήπως, λοιπόν, ὁ ὑπέρμετρος ὕλισμός, ἡ ἀχαλίνωτη φιληδονία, ἡ φρικτή σαρκολατρεία, ἡ ὕβρη, ἡ «φυσίωση» τῆς γνώσεως, τά κορυφαία ἁμαρτήματα αὐτοῦ του αἰῶνος, μᾶς ὁδήγησαν σέ κατάχρηση τοῦ «πλούτου τῆς χρηστότητος, τῆς ἀνοχῆς καί τῆς μακροθυμίας» τοῦ Θεοῦ; (Ρωμ.2,4). Μήπως ὅλα αὐτά μας ἔφεραν σέ ἡμέρες «ὀργῆς καί ἀποκαλύψεως καί δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ;» (Αὐτ.5)

Ἰλεως ἡμῖν, Κύριε!᾽